

Stoere gekken op oude wielen

In colonne met 77 Volvo-oldtimers van de Noordoostpolder naar Peking.

Wil Thijssen rijdt een dagje mee met 154 rallyrijders. Een file in de Russische

'Kijk uit joh, halve zool!', roept Bart als zijn bestuurder een auto rechts inhaalt.

En over de Volvo XC90 die voor ons rijdt: 'Mijn god, wat een acceleratie zeg!'

Fotograaf Bart Mühl (25) en zijn vader Dick (54) - die eigenlijk Henk heet maar door zijn zoon consequent Hendrikje wordt genoemd - nemen deel aan de Bant-to-Beijing-rally. De race voor Volvo-oldtimers

het gaspedaal te duwen. 'Dat noemen we de *cruisecontrol*', lacht Peter.

Het zijn allemaal autogekken. Ze hadden stuk voor stuk 5000 euro over voor deze reis. Akkerbouwer Joos Vos uit Bant kreeg de rit van zijn kinderen cadeau. Dat wil zeggen: hij betaalde het deelnamegeld, kocht voor 900 euro een Volvo-oldtimer en kon een maand weg omdat zijn kinderen nu de aardappels rooien.

De Bant-to-Beijing Rally, met hier-

de Noordoostpolder naar Peking. **Wil Thijssen** rijdt een dagje mee met 154 rallyrijders. Een file in de Russische hitte, een muggenplaag en een nachtelijke reparatie aan de voeten van Lenin. 'Achterlijke lui.'

En over de Volvo XC90 die voor ons rijdt: 'Mijn god, wat een acceleratie zeg!'

Fotograaf Bart Mühl (25) en zijn vader Dick (54) - die eigenlijk Henk heet maar door zijn zoon consequent Hendrikje wordt genoemd - nemen deel aan de Bant-to-Beijing-rally. De race voor Volvo-oldtimers wordt eens in de zoveel jaar georganiseerd, telkens met een andere bestemming. In deze editie rijden 154 deelnemers in 77 Volvo-oldtimers van Bant, in de Noordoostpolder, naar Peking, waar ze kleding en sponsorgeld gaan bezorgen bij een school en twee goede doelen.

'We leven meer in de auto dan in hotelkamers - gegeten wordt er 's middags voornamelijk bij tankstations, vaak niet meer dan Snickers, koekjes en een fles Spa', zegt Bart. 'Het is tanken-rijden-tanken-rijden. Je kunt ook steden gaan bekijken, maar dat kost je een deel van je nachtrust. Het is echt doorrijden en afzien.'

De deelnemers leggen in dertig dagen elfduizend kilometer af, veelal over slechte wegen en dwars door de Gobi-woestijn. Ze passeren zes tijdzones en moeten soms dag en nacht doorrijden om nog wat uren in het volgende hotel te kunnen slapen. In Mongolië overnachten ze in tenten.

Een dagje mee. Eén etappe, van Moskou tot Novgorod.

In de zilvermetallic Amazone combi '68 van Dick en Bart Mühl staat een elektrische koelbox op de achterbank, waarachter routekaarten zitten geklemd. De laadruimte is bezaaid met rugzakken, dekens, gereedschap en een vuilniszak vol kleren voor een schoolje in Mongolië.

Dick rijdt met drie auto's in colonne, Frans en Joke van Vliet in hun grijze PV 210 Duett uit '66 voorop. Achter Dick en Bart rijdt Frans' broer Jacques, die zijn achillespees vlak voor de race scheurde tijdens een tenniswedstrijd. Als hij rijdt, geeft zijn bijrijder Peter gas door een van Jacques' krukken op

hadden stuk voor stuk 5000 euro over voor deze reis. Akkerbouwer Joos Vos uit Bant kreeg de rit van zijn kinderen cadeau. Dat wil zeggen: hij betaalde het deelnamegeld, kocht voor 900 euro een Volvo-oldtimer en kon een maand weg omdat zijn kinderen nu de aardappels rooien.

Levensgevaarlijk

Op de vijfbaansring rond Moskou rijden fietsers met bepakkings. Het snelverkeer raast er met grote vaart langs. 'Jezus, levensgevaarlijk', roept Frans door zijn open raam naar Dick. 'En dan zitten er ook nog zulke diepe gaten in de weg.'

Bij het eerste tankstation wordt gestopt. Daar ontvouwt Frans zijn geheime wapen: hij heeft twee walkietalkies gekocht om zijn broer op vijf kilometer afstand te kunnen binnenloodsen. 'Kijk, zo op dit knoppie drukken Jacques. Hallo, hallo? Shit, hij doet het niet.'

'Jawel', lacht Jacques, die pal naast hem staat, 'hij doet 't, want ik hoor je toch?'

Tegen half tien belandt de karavaan in een file. 'Where you from?', roept een Rus door zijn open raam. 'Amsterdam', roept Dick terug.

'You go to China?'

'Yes!'

'Nice.' De Rus steekt bemoedigend zijn duim omhoog en maakt een foto van de oude Amazone. Overal waar de oldtimers rijden, wordt getoeterd, gefotografeerd en geapplaudisseerd. 'In Polen reageerde iedereen alsof we gek waren', zegt Dick. 'Zo van: zijn wij net van die oude auto's af, gaan zij ermee rijden - achterlijke lui.'

Dick rijdt stapvoets in de file over de M7, urenlang, met een gemiddelde snelheid van tien kilometer per uur. Het is heet, zo'n 30 graden, de ramen staan wijd open, rondom klinken ronkende, optrekkende motoren, en we inhaleren louter benzinedampen. De stem van André Hazes schalt door

De Bant-to-Beijing Rally, met hier-

de cd-speler: 'Dit zijn de allermooiste uren.' Dit kan voor mij niet lang genoeg gaan duren.'

Een mokkende Rus heeft zijn vrouw uit de auto gezet. Ze loopt boos weg, sneller dan wij rijden. Even maakt de file vaart, dan begint Frans voor ons plotseling te remmen. Dick reageert achter hem met slippende, gierende banden. 'Zo, bijna met z'n vieren op mekaar, goed zo Hendrikje', zegt Bart droogjes. Hij kijkt in zijn buitenspiegel: 'Moet je Piet zien zwabberen met z'n trommelremmen, die kan een ei op z'n banden bakken, zo heet zijn ze. Er komt zelfs rook van af.'

Dick heeft er even genoeg van. Hij neemt een afslag, weg uit de file. Piet en Wil Bulthuis rijden hem in hun Duett achterna. Een onverharde, smalle weg voert het bos in voor een plaspaauze. Het is er bloedheet en het stikt van de muggen. Bart komt vloekend het bos uit, zijn broek nog half open. Dick zet koffie met een waterkoker die hij aansluit op de accu van zijn auto, Piet zet twee klapstoeltjes naast de Duett en trekt een wit, vilt muggenpak over zijn kleren aan. Als hij er ook nog witte, stoffen handschoentjes bij aandoet, ziet hij eruit als een forensisch medewerker die op het punt staat een lijk te ontleden. Hij deelt stroopwafels uit en zingt luidkeels: 'Blij blij blij. Mijn hartje is zo blij. Dat ik in een ouwe Volvo rij.'

Terug op de snelweg is de file nog steeds niet opgelost. Het is inmiddels twee uur geweest. Langs de weg staat een donkerblauwe Volvo Katterug 544C met de motorkap open, waaruit zwarte rook omhoog kringelt. Henk van de technische dienst staat er hoofd-

boven Jaap en René in hun Volvo nabij Omsk. Verder beelden op en langs de weg. Foto's Bart Mühl

schuddend naast. Technisch ge- Nog drie etappes

boven Jaap en René in hun Volvo nabij Omsk. Verder beelden op en langs de weg. Foto's Bart Mühl

schuddend naast. Technisch gezien kunnen de deelnemers altijd de eindstreep halen: zes meereizende monteurs en een truck slepen hen in het ergste geval mee naar de volgende plaats, waar de auto wordt gerepareerd. Als dat niet lukt, worden onderdelen besteld en wordt de oldtimer net zolang meegezeuld tot de juiste onderdelen zijn gevonden.

Kaduuk

Twee dagen na de start moest op de snelweg bij Poznan al een wagen met een vastgelopen motor worden meegesleept. 'Bij de tolpoot moesten we hem afkoppelen', zegt Henk. Eerst ging onze sleeptruck erdoor, daarna hebben we met vier man aan sleepkabels de kaduuke Amazone door de tolpoot getrokken. Vervolgens moesten we dubbel betalen.'

Even na half drie wordt de oorzaak van de file duidelijk: er is een ongeluk gebeurd. Midden op de snelweg, ter hoogte van Vladimir, staat een gevarendriehoek. Ervoor staat een Russische vrachtwagen met zijn bumper in de zijdeur van een personenauto. De chauffeur

Nog drie etappes

De deelnemers aan de rally Bant-to-Beijing zijn er bijna. Nog drie etappes.

Enkele dagen geleden passeerden de Volvo-rijders de grens van Mongolië. Vandaag zullen ze kleding afleveren bij een school in de hoofdstad Ulaanbaatar. Komende maandag steken ze de grens met China over; donderdag arriveren de oldtimers in Peking.

Onder het motto 'Verbeter per kilometer' is inmiddels meer dan 20 duizend euro aan sponsorgeld binnengekomen. Dat geld gaat naar SOS Kinderdorpen en de stichting Eyes and Hands.

die nog in de auto zit, is overleden. De lading van de vrachtwagen, colablikjes en bonbons, wordt leeggehaald door een vijftal jongens die boven op het wrak zijn gekropen.

De Volvovereniging durfde dit jaar het initiatief van de rally niet aan vanwege de grote kans op ongelukken. Enkele leden namen de organisatie over, reisbureau Euro-

consult regelde visa, accommodatie, de vlucht naar huis en verschepping van de Volvo's terug naar Nederland. 'Het is niet echt vakantie', zegt Bart, 'want het is zwaar. Het is ook geen race, want het gaat er niet om wie als eerste aankomt. Het is een avontuur, we voelen ons toch een beetje stoere helden met z'n allen.'

Her en der hangen herdenkingskransen met verwelkte bloemen aan bomen en aan kruisbeelden langs de weg, waar eerder ongelukken zijn gebeurd. Bomen, weilanden, telefoonpalen en leegstaande, vervallen Russische huizen glijden langs het autoraam.

Voorbij Vladimir barst een hevige regen- en onweersbui los. Het water staat in diepe plassen op de straten en gutst in lange stromen door de sporen in de snelweg. Een dubbele regenboog tekent zich af aan de horizon. De colonne stopt om te tanken - en, gejuich, er is een wc'tje. Er zit geen bril op en de urine staat er twee duimen dik op de vloer, maar het is beter dan de muggenplaag in het bos. 'Ik heb nog nooit zo lang mijn plas opgehouden als bij de Russische douane', zegt Joke. 'We moesten twaalf

uur wachten. Het enige toiletje dat we vonden was té erg; de stront lag erin, erop en ernaast, we kwamen kokhalzend naar buiten.'

De lunch bestaat uit Snickers van het tankstation en ontbijtkoek van Piet, die ook kaas, aardappels en erwtensoep in blik uit Nederland heeft meegenomen. Over de snelweg razen rallygenoten zwaaiend en toeterend voorbij.

Voorbij Kovrov wordt het landschap heuvelachtiger en vriendelijker. De zon gaat ook weer schijnen. Bij de laatste tankstop breekt Dick zijn sleutel in het contactslot. Hij probeert hem er met een tang uit te pulken, maar geeft het al snel op. We duwen de Volvo aan tot die start en laten noodgedwongen bij elke volgende plasstop de motor lopen, simpelweg omdat die niet meer kan worden uitgezet.

Wolga

Pas na achten 's avonds arriveert de karavaan bij hotel Tsentralnaya in Novgorod, dat slechts 400 kilometer van Moskou ligt. De 77 oldtimers, montagewagens en de truck worden geparkeerd onder het levensgrote standbeeld van Lenin

op een grote, kaal plein aan de Wolga. Tijdens het avondeten in het hotel houdt Jan Bruins, een van de organisatoren, een briefing over de route van de volgende dag. Henk van de technische dienst overhandigt de 'Slaapmuts van de Dag', een blauwwit gestreepte muts, aan degene die zijn bijrijder in de hotelkamer in Moskou had opgesloten en de sleutel had meegenomen naar de excursie op het Rode Plein.

Diep in de nacht, als de meeste deelnemers al in bed liggen en een enkeling nog aan de hotelbar hangt, staan Geo en Henk buiten, aan de voet van Lenin, een lekkende brandstofleiding te repareren. Henks arm verdwijnt in de motor van een Katterug, Geo schijnt hem met een tl- en een hoofdlampje bij. Eigenaar Tjeerd Koelmans kijkt toe omdat hij in zijn benauwde hotelkamer de slaap niet kan vatten. 'Wij zijn gek dat we dit doen, maar zij zijn nog gekker', zegt hij. 'Gisteren stonden ze om vier uur 's nachts in de stromende regen nog te sleutelen, 's morgens staan ze om zeven uur weer bij de start. Die sleuteljongens, dat zijn de echte helden.' ■

